

PURIFICAR EL COR

per CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

El conflicte de Jesús amb els fariseus es va centrar sobretot en qüestions relatives a la imatge que aquests tenien de Déu, i en la forma diferent d'interpretar la tradició jueva. La novetat del seu missatge es podria resumir en aquestes contradiccions: la gratuïtat de l'amor de Déu, enfront d'unes pràctiques que justifiquen els qui les compleixen; el valor de la persona pel damunt de la llei, i l'única llei del cristià és l'amor. Déu no ha vingut a condemnar sinó a salvar, a nosaltres ens cal només acollir humilment i amb agraïment aquesta salvació.

Jesús és molt dur amb els fariseus, els anomena hipòcrites i guies cecs i els cita unes paraules del profeta Isaïes que desmunten radicalment qualsevol intent de justificar-se davant Déu a partir de les pràctiques religioses: «la doctrina que ensenyen són preceptes humans», diu parlant d'ells. S'indigna quan constata que els qui tenien el privilegi de haver rebut la Llei de Déu i l'haurien d'haver ensenyat al poble l'havien transformada en un codi de normes externes que obligaven a complir. La nova Llei de Jesús sempre fa referència a la relació dels uns amb els altres: la justícia, la misericòrdia i la lleialtat; ha vingut a alliberar-nos d'una falsa religiositat i a donar-nos el seu Esperit d'amor, que és vida; ha portat la llei a la seva plenitud.

L'Amor de Déu és al centre de la persona, com a valor absolut. Quan els fariseus demanen a Jesús quin és el primer manament de la llei, Ell els respon utilitzant unes paraules del Deuteronomi: «Escolta Israel, el Senyor és el teu Déu, el Senyor és l'únic, estima el Senyor el teu Déu amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces», i afegeix: «estima els altres com a tu mateix», no hi ha res més exigent que l'amor, l'amor ho inclou tot. Tot l'ensenyament de Jesús es redueix en aquestes paraules: «estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat». Estimar Déu i estimar els altres és l'objectiu de la nostra vida, la nostra conversió de cada dia.

Nosaltres seguim el seu camí intentant posar amor a través de les petites o les grans coses de cada dia. Ens cal un coneixement sincer del nostre interior, sense por de descobrir què és el que ens mou a actuar. Jesús ens parla d'unes actituds humanes fonamentals, però els nostres pensaments i les nostres accions no sempre responen a aquestes actituds, tenim el perill de justificar-nos també a través del compliment d'unes normes externes, i hem d'acceptar humilment els nostres egoïsmes, les nostres reaccions, la defensa dels nostres criteris.

Jesús ha volgut participar de la nostra naturalesa per experimentar en la pròpia carn que és ser home, la seva grandesa i la seva fragilitat, les seves possibilitats i els seus perills. Ens cal obri-li el cor conscientment, i deixar que visqui dins nostre. Ell, que ens coneix fins al fons, ens acull i ens estima com som, i ens ensenya el camí per anar purificant el cor i respondre al projecte d'amor que té sobre cada un de nosaltres. Només ens demana un cor sincer, humil i obert per acollir el seu amor i la seva salvació.